

SANDVIKS NYTT

Organ for Sandvikens Bataljon — Stiftet 17. mai 1857

Holen i Sandviken

En dag i slutten av 1920-årene var det en ung mor i Sandviken som gikk og lette etter sin 10-år gamle sønn. Hun spurte alle gutter som hun traff om de visste hvor sønnen hennes var.

— «Han er ute i Holen», svarte de. Den unge moren var ikke vokst opp i Sandviken og visste ikke hvor Holen var. Guttene så forundret på henne og bare pekte utover. Alle måtte da vite hvor Holen var, mente de.

Ja, alle gutter visste den gangen hvor Holen var. Det var jo der de hadde sin fotballbane. Der var det ingen vindusruter å knuse og ingen som ble forstyrret selv om guttene ble aldri så høyrøstet. Selv om stedet var tett ved sjøen, så var det ingen fare for at ballen skulle havne der, Wollert Konows fiskeboder hindret det. Det var da rimelig at man alltid kunne finne gutter her med sitt fotballspill når bare været tillot det. Slik var det fra omkring 1915 til slutten av 1930-årene. Da kom «Tran-Martens» og ødela det hele. Den yngre generasjon vet nok intet om Holen. Man må være passert de tredve for å kunne huske denne lekeplassen vår.

På begge sider av den store trebygningen til Wollert Konow gikk bratte fjellknauser helt ned til sjøen. På sydsiden var de særlig bratte, for her gikk et høydedrag ut mot sjøen og det var dypt vann utenfor. Disse fjellknausene kalte vi «Store-Bjergane». Man måtte være svømmedyktig for å kunne bade der. I 1918 bygget A.s Norsk Saltimport et lagerskur her, og der-

med snakket vi ikke mer om «Store-Bjergane».

På nordsiden av Wollert Konows fiskebod var det ikke så bratt nede ved sjøen. Her var «Små-

Bjergane». Det var der et lite område hvor vi kunne gå på bunnen og her har nok mange gutter gjort sine første svømmetak. På fine sommerdager kunne det være riktig folksomt på «Små-Bjergane». På fjellknausene, fra sjøen og langt opp mot eiendommen til Meyer, var det riktig fint å ligge å sole seg.

Omkring 1920 var det en mann her i Sandviken som arbeidet så iherdig for at alle gutter skulle lære å svømme. Det var Victor Allers. De guttene som kunne svømme litt, likte ham svært godt, men for oss smågutter var det ofte anderledes. Hvis vi sto hutrende nede ved sjøen og syntes at det var for kaldt i vannet, da rakk ikke hans tålmodighet så langt. Det hendte at han tok oss i armen og drog oss uti. Det var ikke så rart at vi smågutter ikke kledde av oss så lenge Victor Allers var der. Vi satte oss da opp på en fjellknaus i trygg avstand. Hvis det var riktig fint sommervær, var det dog ergerlig å måtte vente så lenge. Det var for dypt på «Små-Bjergane» til å vasse (gå i fotbad). Vi fant da på å ta av oss buksen og lot skjorteflakene flagre. Slik gikk vi da uti. Dette kalte vi å gå i «rævabad». Victor Allers pleide da jage oss opp og sa at vi fikk komme igjen når vi hadde kledd av oss. Det er sikkert mange eldre sandviksgutter som tenker på Victor Allers med taknemlighet.

Det var dog ikke helt korrekt å kalle den nevnte fotballbanen vår for Holen. Dette lille engstykket, hvor gresset etterhvert forsvant, hørte egentlig til Jepsengården, det vil si det gamle Christinaborg som hadde sitt våningshus nord for Brødretomten. Plassen som het Holen lå et steinkast lenger syd. Det var i sin tid et idyllisk sted. Når guttene, i flokk og følge, skulle ut i Holen, gikk de Sandviksveien til Nilsebanen. Der svinget de ned til venstre og fulgte veien langs sjøen forbi Maaseskjæret. De måtte da passere Holen før de kom til det høydedraget som førte ut mot «Store-Bjergane». Oppe på dette høydedraget var det så flatt at de mindre guttene hadde en fotballbane der. Forbi husene i Holen rant en bekk. Her sto alltid en stamp og et jernrør var lagt fra bekken bort til stampen og tjente som spring. Her var guttene stadig borte for å drikke.

Holen var, som sagt, en idyllisk plass. Det minket litt med idyllen da Lehmkuls boder ble bygget like syd for husene. Støyen fra Selbergs bødkerverksted brøt nok også idyllen, men det var likevel noe koselig ved den. Her ute bodde

omkring 1915 en gammel dame som vi kalte «Bestemor i Holen». Det var enkefru Klyve. Hun hadde da vært enke i minst 25 år og var leieboer hos Knudsen som eide huset. Mange barn inne i Sandviken gikk tur der ut for å besøke henne. Det var særlig jenter, men de pleide ha med seg yngre søstre eller brødre. Jeg var en av disse yngre brødre, det er derfor jeg kan huske «Bestemor i Holen». Hun tok imot slik som en bestemor pleier gjøre. Hun gikk inn etter mat og drikke og så satte vi oss opp på det nevnte høydedraget nord for huset. Her lekte vi på marken mens «bestemor» satt i gresset og så på. Ut på ettermiddagen fulgte hun oss et stykke innover. I 1916 flyttet «bestemor i Holen» opp i Blekeveien og siden så jeg henne ikke mer.

Hvor lenge har plassen Holen i Sandviken eksistert og hvem har bodd der? På 1600-tallet var dette området en del av Store Sandvigen gård. Da jeg i et tidligere nummer av dette blad skrev om Krohnstedet, nevnte jeg at det var Hendrich Gjertsen Farnou som i 1690 bygget det første huset der (Farnou-plassen). I 1721 overtok hans svigersønn, Henrich Mayerhoff, eiendommen som nå ble kalt Meyerhoffplassen. I 1748 ble den kjøpt av Nicolay Jæger og ble da kalt Jægerplassen. Da Meyerhoff overtok eiendommen ble det i skjøtet nevnt to sjøboder, men disse ble ikke nevnt da Jæger kjøpte den. Derfor mener man at Meyerhoff før 1748 har solgt den delen av eiendommen hvor disse to sjøbodene sto. Det må være den delen som senere er blitt kalt Holen.

Jeg vet intet om de første eiere av Holen, men i slutten av 1700-årene har de drevet gjestgiveri og herberge og det ble ofte holdt kreaturmarked der. Vi vet nemlig at Hans Krohn, som kjøpte Jægerplassen i 1785, kom i klammeri med sine naboer i Holen på grunn av dette kreaturmarkedet. Bønder kom til byen med kveg som de skulle selge, f.eks. til slaktere i byen. De tok da gjerne inn på herberget i Holen og lot dyrene beite på marken mens handelen ble avgjort. Disse beitet da også på eiendommen som Hans Krohn nå hadde kjøpt. Han ville ikke tillate dette og det ble en langvarig strid som først endte i 1804. Det var da Hans Krohn lot bygge den veien som gikk fra Holen sørover langs sjøen og som svinget opp til Sandviksveien mellom Krohnstedet og Maaseskjæret.

Noen år etter at denne veien var anlagt kom

det nye folk i Holen. Jeg vil nå fortelle det jeg vet om disse og deres slektninger. Da vil jeg gå et halvt århundre tilbake i tiden, til en mann som het Per Myrkve. Han var fra gården Myrkve i Myrkdalen i nærheten av Voss. I 1760 flyttet han derfra sammen med sin hustru, Inga, og kjøpte gården Øvre Dahle i Mæland på Holsenøy. De solgte senere denne gården og kjøpte en annen i nærheten, nemlig Mjaatveit. De hadde flere barn. En av dem var en datter som ble mor til dikterpresten og lesebokforfatteren Peter Andreas Jensen (1812—1867). Han vokste opp i Bergen hvor han var elev ved Bergens Katedralskole. I Aschehougs leksikon kan vi lese at han der ble påvirket av sin lærer, Lyder Sagen. Han ble senere prest i Christiania.

En sønn av Inga og Per Myrkve het Ola P. Mjaatveit. Han hadde to sønner. Den eldste av dem, Per Olssen Mjaatveit (1800—1884), ble en kjent felespiller. Om ham og hans nærmeste slektninger har Arne Bjørndal skrevet i Bergens Tidende i slutten av desember 1950. Per O. Mjaatveit vokste opp på Mjaatveit, men da han var 18 år gammel reiste han til byen, det vil si til en tante, Ingeborg, som bodde i Holen. (Vi skal få høre mer om henne senere i denne artikkelen). I denne tiden kom han sammen med mange kjente felespillere og lærte av dem. Han var en tid handelsreisende og fant da ut at det var lurt å ha felen med seg. Handelen gikk letter da, mente han. En datter av denne felespilleren, Marta Pedersdotter, skal være mor til Andreas Hagen som bor på Frekhaug. En annen datter ble mor til forfatteren Elias Mjaatveit og en sønnesønn er felespilleren Henrik O. Mjaatveit.

En bror av Per O. Mjaatveit, Nils (født 1805), ble ikke særlig kjent som felespiller, men mer som felemaker. Han ble gift til gården Øvretveit i Lindås. Hans sønn, Knut Øvretveit (1846—1924), var også en kjent felespiller og felemaker og noen av hans barn igjen har også vist kunstneriske anlegg. Jeg kan her nevne at den eldste sønnen, Nils Øvretveit, var felespiller og felemaker, liksom sin far og bestefar. En annen sønn, læreren Karl Øvretveit, kan også traktere en fele og han har også forsøkt seg som forfatter. Det gamle gårdshuset på Øvretveit har han klart å gjøre til et lite bygdemuseum. En tredje sønn, Johan Øvretveit, som lenge har bodd i Kirkegt. 7, har vært skuespiller på «Komedia», og er derfor kjent av mange. Til slutt kan nevnes at en dattersønn av Knut Øvre-

tveit er gift med en sandviksjente, nemlig Solveig Aarberg fra Gørbitzgangen.

Som nevnt hadde Inga og Per Myrkve en datter, Ingeborg, som kom til å bo i Holen i Sandviken. Hun ble gift med Reinert Jacobsen fra Rygh i Nordfjord og disse kjøpte Holen. Jeg vet ikke nøyaktig når dette var, men det må antakelig ha vært omkring 1815. De drev der gjestgiveri og herberge slik som deres forgjengere hadde gjort. De ble snart meget kjente mennesker i Bergen. Alle kjente Reinerten i Holen. Nå begynner den tiden da Holen i Sandviken var preget av landlig idyll, men også av liv og virksomhet, og dette varte århundredet ut. Eiendommen rakk ned til sjøen, eller var den omgitt av grønne enger og hager. I nord lå engstykket hvor guttene senere boltret seg med fotballen. I øst rant en bekk nedover en frodig, men litt fuktig eng og i sør lå hagen til Krohnstedet. Langs sjøen, sydover, gikk den veien som Hans Krohn i 1804 tilbød seg å anlegge. Langs denne veien vokste mange kastanje-trær og eiketrær. Her hadde barn det travelt med å samle eikenøtter om høsten. Byfolk reiste ofte på søndagstur til Holen i Sandviken. Da var det virkelig «på landet», langt fra byen som de kunne skimte langt borte. Fjæren var langgrunn slik at barn riktig kunne boltre seg i vannet om sommeren. Nedenfor Krohnstedet var der en brygge med badehus.

I Holen var det to hus. Det eldste, det på venstre hånd når vi gikk utover, hadde stått i nesten 200 år da det ble revet i slutten av 1930-årene. Det var dette som i sin tid tjente som herberge og det var der Selberg senere hadde sitt bødkerverksted.

Som før nevnt var det ofte kreaturmarked i Holen. Bønder fra Nordfjord, Sogn eller Osterfjorden med slakteveg. Her møtte så byslakterne frem. Etter at disse hadde sett på dyrene som gresset på marken rundt husene og handelen var avgjort, ble det oftest stor selskapelighet. Bøndene hadde med seg ambere med rømmegrøt og andre gode saker og Reinert kunne by på øl og brennevin som det anstår seg et godt herberge. Når de så hadde tatt dyktig til seg av disse goder, ble de, som vi kan forstå, i litt lystig humør. Man kunne da se bønder og slaktere rulle seg på marken i vennskapelig styrkeprøve, og lenger borte satt slaktermaddene og drakk kaffe mens barn lekte rundt

dem. Når kvelden nærmet seg, gikk de arm i arm den lange veien inn til byen. Da hendte det at de sang:

Og klokken den blir ett, blir to, blir tre,
blir fire, fem.

Før klokken den blir fem
går ingen av oss hjem.

Når de så var kommet opp i Sandviksveien, gikk de som regel over til et annet tema, nemlig:

Sandviksveien den er lang,
Julia, Julia.
Derfor tar vi den med sang,
J - u - l - i - a.

Sist i følget kom de som leide dyrene.

Ingeborg og Reinert i Holen hadde to døtre. Den eldste, Ragnhilde Jacobsen (1818—1911), ble gift med Hallstein Jordahl (1814—1880) fra Jordalen nord for Bergen. Han kjøpte senere «Storebjerget» ved Bergestøen. Dette huset hadde adresse Rosesmuget 14, men har i dag adressen Johan Mohrsgate 15 og eies av brannmann Egil Bøe. Den gangen hørte det til eiendommen en hage som rakk ned til veien ved «Buskebuene». På nordsiden hadde de Eidehagen og på sydsiden gikk en bratt bakke ned til veien (Helgesgjeilen). Denne forsvant da man i midten av 1930-årene forlenget Johan Mohrsgate ned til Sjøgaten.

Det ble mange barn som vokste opp på «Storebjerget». Ragnhilde og Ole Jordahl hadde nemlig hele 10 barn. Jeg kan nevne navnene deres etter alderen: Hanna, Jacob, Peder, Ingeborg, Berte, Ragnhild, Emanuel, Petrus, Rebekka og Andreas.

Berte ble gift med en svenske, Daniel Eurelius Pettersen. Han var sjømann og omkom i forholdsvis ung alder. Enken (Berte) begynte da en forretning der nede i Eidehagen. De eldre av våre lesere husker sikkert denne lille forretningen. En av sønnene til Berte og Daniel var Olav Pettersen (1874—1962). Han reiste til sjøs i ung alder, men slo seg ned i Amerika hvor han giftet seg i 1902. De siste 10 årene av sitt liv bodde han i Bergen og var da ofte å se i Sandviksguttenes Forening. Berte og søstrene Ingeborg og Ragnhild bodde på «Storebjerget» det meste av sitt liv.

En av sønnene til Ragnhild og Ole H. Jordal het, som nevnt, Emanuel Jordal (1856—1932). Han var gift med Bertha Marie Wiig (1854—1934). Disse kjøpte i 1891 Sandviksveien 38 a av skipper Hauge. Siden da har man kalt dette huset «Jordalhuset». Deres sønn, Oscar Jordal

(f. 1881) som sikkert alle våre lesere kjenner, har altså bodd en del av sin barndom i dette huset.

Den andre datteren til Ingeborg og Reinert i Holen het Andrea Jacobsen (tante Drea). Hun ble gift med Peder Bøe. Disse drev gjestgiveriet og herberget i Holen en tid, men nå nærmer vi oss slutten av århundredet og kreaturmarkedet der ute opphører etter hvert.

Andrea og Peder Bøe hadde fem barn som vokste opp i Holen. De eldste av våre lesere husker dem sikkert. Den eldste av dem het Ole Bøe. Han kjøpte i sin tid Sandviksveien 119. Det var datteren hans som senere solgte dette huset til kirketjener Anders Andersen.

Nummer to av barna i Holen het Peder Bøe. Han kjøpte det gamle huset på Brøgelmannsmarken. Det er ikke mange av våre lesere som husker denne eiendommen. Den var der hvor vi i dag har husene Gørbitzgate 5 og 7, Ekren-gaten 7 og 9 og Ekrenbakken 12 og 14. Her sto et stort herskapshus med pakterbolig og en stor hage. I 1850-årene ble eiendommen kjøpt av apoteker Hilmers og senere som nevnt, av Peder Bøe. I midten av 1890-årene ble det hele rasert da man skulle anlegge de nye gatene.

Den tredje av barna i Holen het Ingvald Bøe. Han utdannet seg som sadelmaker, men reiste i sin ungdom som stuert. Senere kjøpte han Sandviksveien 4 hvor han hadde et sadelmakerverksted, men drev samtidig en snopebutikk i dette huset. Hvem husker vel ikke «Snope-Bøen»? Vi har alle i de dager kjøpt poseknekk hos ham. Det var små kremmerhus av papir fylt med noe søtt som lignet svart tyktflytende sirup. Vi kalte det som regel «rotte-gift», men vi likte å suge på det.

Den yngste av barna i Holen het Martha. Hun ble gift med Ernst Blindheim og de bodde i hans barndoms hjem, Sandviksveien 167.

Det var den nest yngste av barna til Andrea og Peder Bøe i Holen som overtok huset der ute. Hun het Ingeborg (1866—1944) og ble gift med Gerhard Martin Knudsen (1965—1934), en bror av Gedijs Knudsen. Når eldre mennesker i dag snakker om Ingeborg i Holen, så er det henne de tenker på. Hennes besteforeldre, Ingeborg og Reinert i Holen, hørte fortiden til nå.

Ingeborg og Gerhard Knudsen og deres 6 barn var de siste som bodde i Holen. Det var i deres yngre dager «Bestemor i Holen» var leieboer der ute og det var også i deres tid guttene kom med fotballen og inntok det før nevnte eng-

SANDVIKSFOLK vær med og støtt de averterende forretninger og bedrifter!

Sdtaig flere bilister går over til

SERVICE

Forsøk De også og gled Dem over forskjellen.

De er alltid velkommen til

SANDVIKENS AUTOSERVICE A/S

Frank Jacobsen Andr. Olsen
Sandvikstorget - Telefon 58 840

er merket for KVALITET

RELIEFFER
TRESKULPTUR
ORNAMENTIKK

i alle stilarter

N. Tangseth

Billedskjærer

Øvre Hamburgersmug 1 — Telefon 31 180

Når strømpene er merket

Safa

da vet vi det er
GODE SAKER!

Norske strømpere i toppklasse

Hele Sandviken synes
at prisene er rimelige, og utvalget stort i
Manufaktur — Papir — Kortvarer
Leketøy og Kosmetikk

Velkommen skal De være til

Pare
magasinet

Sandviksvei 87 a

Telefon 56 707

Alt i møbler

Kato Fotland

Gimlehjørnet — Telefon 16 356

Leif Baardsen

Urmaker

Stølegt. 14 — Telefon 18 756

Stort utvalg — Reparasjonsverksted

stykket nord for husene. I slutten av 1930-årene begynte tranbeholderne til J. C. Martens & Co. å gro opp som «paddehatter». Tumbleplassen til guttene ble mer og mer innsnevret og i siste halvdel av 1940-årene ble det helt slutt med fotballspillet, men da var familien Knudsen forlengst flyttet fra Holen.

Det var, som sagt, 6 barn som vokste opp i Holen i begynnelsen av dette århundre. Disse

var: Anders, Johan, Aleksander, Borghild, Gerda og Kristian. Gerhard Knudsen døde i 1934. I 1937 flyttet enken, Ingeborg, til sin datter i Ladegårdsgt. 13. Her bodde hun til hun døde i 1944. I 1938 ble huset i Holen revet.

Nå har Johan C. Martens & Co. overtatt det hele, og der hvor industrien overtar, der forsvinner idyllen.

J. Aarberg.

Sjefen har ordet

Som avgående sjef vil jeg takke soldater, offiserer og slagere for den interesse de har vist for korpset i denne sesongen. Også Sandviksguttene Forening vil jeg takke på det hjerteligste for den økonomiske hjelp vi har hatt av dens medlemmer i år. I de siste årene har vi ikke merket stort til gamlekarer, men i år har de vist at de i virkeligheten er rundhåndet når det gjelder korpset. Det var noen eldre korpsgutter som fikk stensilert noen brev hvor de ba alle gamlekarer i Sandviken hjelpe til med å rette opp korpsets økonomi. Pengene kom og vi fikk fornyet en hel del effekter, og da først og fremst trommene. Jeg vil rette en spesiell takk til Einar Berg-Hansen for det arbeid han har gjort for korpset og for de gaver han har gitt oss i denne sesongen.

Jeg kan nå røpe at vi i rådet har drøftet en

lengre landtur i 1967 da korpset kan feire 110-årsjubileum. Vi har vært så optimistiske at vi har tenkt oss denne turen utenlands. Men hvis en slik tur skal være mulig må vi ha stor oppslutning både av aktive og utenforstående. Med så få soldater som vi har hatt de siste årene vil vi ikke realisere en slik tur. Vi må ha ca. 80 soldater hvis korpset skal ta seg ut og alle må være godt trimmet når det gjelder bataljonseksersis. Vi trenger to sesonger for å komme i den toppform som vi ønsker på en slik tur.

Jeg håper at det blir stor oppslutning om korpset fra soldatenes side neste år og at sjefen da får like greie gutter å hankses med som jeg har hatt. Med dette vil jeg få lov å takke for meg.

Asbjørn Moldestad
sjef 1965.

Sandvikshytten

Hytten ble innviet i 1936 og har vært holdt i stand av iherdige sandviksgutter opp gjennom årene. I år trengte den dog en ansiktsløfting av de større. Ikke det at de som har hatt med den å gjøre har sluntret unna arbeidet. De har manglet penger, og av den grunn ikke kunnet ta på seg så dyre reparasjoner som må komme på tale når det gjelder en hytte som ligger så utsatt til for vær og vind.

I år har «hytte-gjengen» vært så heldig å få hjelp av eldre sandviksgutter, som enten har ydet direkte hjelp i form av arbeid på hytten eller de har skaffet tilveie billig materiale. Ved siden av dette har salget i hytten skaffet en del penger.

De gamlekarer som har vært med på å gi hytten nytt liv er bl.a. Kjell Gjertsen, Herman Skare og Jacob Jacobsen. Vi takker dem for det.

Det er i vår kommet to strøk maling utvendig. Hytten er hvit som før, men med røde vindus-

lister. Gulvene er gråmalt, og «smårommet» er oppusset fra gulv til tak, det er bl.a. kommet inn ny ovn. Kjøkkenet er malt hvitt og har fått en del nytt inventar. Den store stuen er som før, men der trengs noe til å erstatte de gamle langbordene og benkene. Ellers er brannmurene og skorsteinen pusset opp. Ødelagt skiferstein holder vi på med å skifte ut. Det eneste som nå mangler utvendig er nye renner, noe som vi er lovet.

Noe vi gleder oss over er at det er kommet opp ny flaggstang. Den er en gave fra B.M.V.

Det selges, som nevnt, brus, buljong og saft i hytten, og det vil gjøre sitt til at folk tar turen innom når de er på de kanter på byfjellene.

Arbeidet gjør seg ikke selv. Gutter med innsatsvilje har helt siden tidlig i vår arbeidet både sent og tidlig på hytten for å få den i god stand. Særlig har helgene vært godt nyttet.

Disse arbeidsomme guttene er:

Hyttesjef: Randolph Selvik

Kasserer: Einar Stien.

Varamann: Arnt Vikebø og Helge Rasmussen, samt en del kamerater av disse.

Vi vil takke alle dem som ellers har tatt del i arbeidet, og samtidig si at vi fremdeles trenger hjelp.

Terje Engevik

1. kompanisjef

„HYTTEN trenger noe nytt inventar”

Vi ber derfor Sandviksfolk, som har stående noen lette møbler som ikke er i bruk, om vennligst å gi et ord til en av hyttestyret. Det trengs stoler og småbord til storstuen, og noen pinnestoler. Vi sier på forhånd takk.

«Hyttestyret».

SVEIN TANGSETH

Svein Tangseth begynte i Sandvikens Bataljon i 1956, men etter dette ene året bestemte han seg for aldri å marsjere igjen. Dette sto han ved helt til 1959, da han ble innskrevet igjen. (Det var kanskje noe som trakk likevel?) Siden har han fulgt med bataljonen i tykt og tynt.

Svein startet som de fleste blant soldatene, men alt etter et par år viste han seg å være et godt offisersemne. I 1960 ble han tatt inn i fanegarden som 3. faneoffiser. Her viste han slike gode takter at han året etter ble satt opp som 1. faneoffiser. Etter en halv sesong falt det seg slik at fanebæreren måtte slutte, og dermed rykket Svein opp i hans sted.

Rådet så nok noe skeptisk på dette, særlig da

fellesoppvisningen med Skansens Bataljon sto for døren. Men Svein kunne dette å gå parade-marsj. Til de grader kunne han gå at han ble gjenvalgt hele fire ganger, i 1962 - 1963 - 1964 - 1965, noe som neppe har hendt tidligere.

I 1962 fikk han tildelt 3-års offisersmedalje og 5-årsmedalje. Han har også fått tildelt premier i løp og pokal for beste soldat (1959). I 1965 fikk han tildelt Bataljonens høyeste hederstegn, Ørneordenen.

Nå sier ryktet at sesongen 1965 var Svein Tangseth's siste som aktiv i Bataljonen, men vi har nå likevel et lite håp om at «Bauekorps-gutten» i ham vil ta overtaket til våren.

Terje Engevik

1. kompanisjef

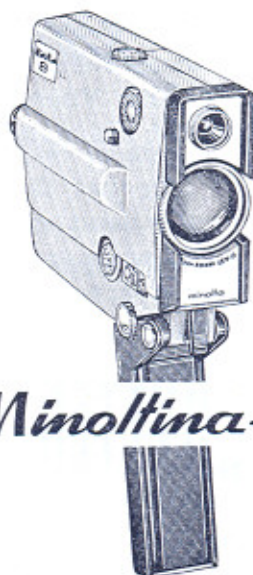
SANDVIKSFOLK vær med og støtt de averterende forretninger og bedrifter!

**Minolta
Auto Zoom 8**

MINOLTA ZOOM 8

Minoltina-8

Minoltina-S

Minoltina P

**For mamma og for de
som vil ha enkelt utstyr
har vi:**

Kodak Instamatic og Agfa Rapic hvor man bruker film i kassetter som ikke skal trees — bare settes rett inn i apparatet. Priser kr. 67.— og 110.—. Disse får De også i spesielle gavepakninger.

Mørkerumsutstyr for begynnere og viderekomne (Badet er godt som mørkerum). Fotografering — fremkalling — kopiering og forstørrelser — er ikke bare en av de mest interessante hobbyer — men det gir også minner for livet. Vi gir råd og veiledning — i valg av utstyr- og arbeidsoppskrift, til mørkerummet.

Fotografering og filming. Apparater til ethvert formål og i enhver prisklasse. Fra de billigste kameratypene i 40 kroners klassen — til de største systemkameras til mangfoldige tusen kroner kan vi hjelpe Dem med — alt etter hva De selv tar sikte på. Her i annonsen har vi tatt med endel eksempler — men kom heller innom til orientering.

VI KAN FOTO A/S VISER ØNSKELISTEN FOR HOBBYFOTOGRAFEN

MINOLTA auto zoom 8

Film-opptaker 8 mm m/ motor for 3 hastigheter + revers. Zoomlinse 1,4—34 mm og innebygget A-filer Kr 1385.— + luksuskuffert

MINOLTINA S

Foto-kamera 24x36 mm m/ selv-utløser, lysmåler, avstandsmåler. Lukker 1/500 sek. Rokkor obj. 1,8—40 mm kr. 550.— + veske kr. 46.—.

MINOLTA zoom 8

Film-opptaker 8 mm zoomlinse 1,8—30 mm. Motor for 3 hastigheter. Kr. 795.— + luksuskuffert kr 98.—

MINOLTINA P

Foto-kamera 24x36 mm m/ selv-utløser, koblet avstandsmåler, lysmåler. Lukker 1/30 til 1/250 sek. Rokkor obj. 1,8—38 mm. Kr. 398.— + veske kr. 46.—.

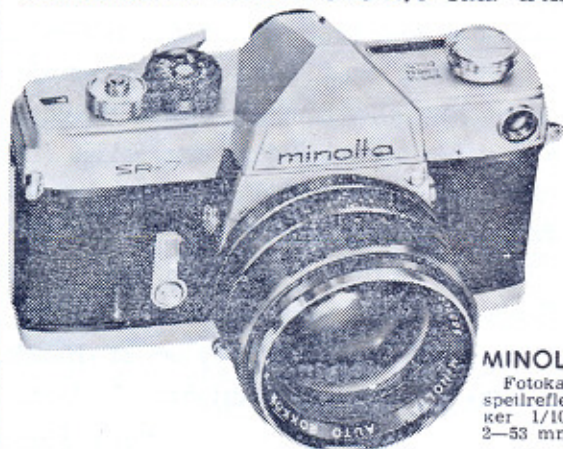
MINOLTINA 8

Filmopptaker 8 mm m/ motor og fjernstyringskontroll Zoomlinse 1,8—25 mm. Kr. 890.— + luksuskuffert kr. 98.—.

MINOLTA Sr. 1

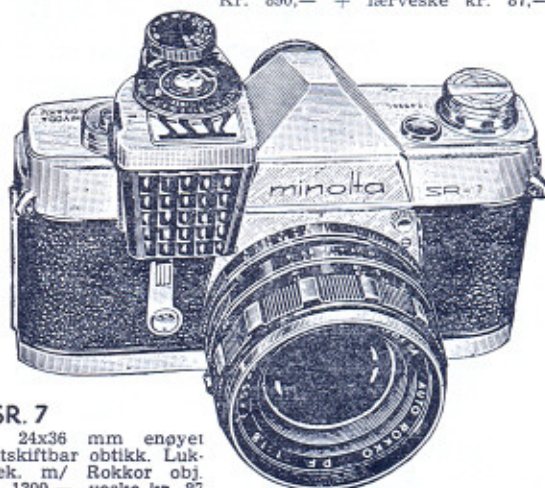
Fotokamera 24x36 mm enøyet speilrefleks, utskiftbar obtikk Lukker 1/500 sek. Kan tilkobles original lysmåler. Rokkor obj. 2—53 mm Kr. 890.— + lærveske kr. 87.—.

Velkommen til: VI KAN FOTO A/S Kg. Oscarsgt. 31
Telef. 19 015

MINOLTA SR. 7

Fotokamera 24x36 mm enøyet speilrefleks, utskiftbar obtikk. Lukker 1/1000 sek. m/ Rokkor obj. 2—53 mm. Kr. 1300.—, veske kr. 87

SANDVIKSFOLK vær med og støtt de averterende forretninger og bedrifter!

ALMACÉN A.s

Sandviksvei 4 — Telefon 57 036

KOLONIAL - FETEVARER - DELIKATESSER

Vi har også et godt utvalg i
FRUKT — SJOKOLADE OG TOBAKK
Kommissjonær for Norsk Tipping A.s

Alle buekorpsgutter kjenner uttrykket
«Musikken møter ved Nilssens bane» og
vi er fremdeles å finne på samme sted.

O. NILSSEN & SØN A.s

Sandviken

Bernh. Ellingsen

Ekrenbakken 9 — Telefon 57 302

KOLONIAL OG FISKEFORRETNING

Findus og Frionor fra Frysedisk. Fersk
røket, saltet fisk, sild og grønnsaker
Kolonial — Fetevarer

John Nordrehaug

KJØTT- OG PØLSEFORRETNING

Sandviksveien 47

Telefon 56 692 - Privat 58 067

Joco Vaskerier

v/ Skutevikstorvet

VÅTVASK

FERDIGVASK AV ARBEIDSTØY

Tøy mottas til rensning

Telefon 33 265

A.S PYROX

Fabrikk for

elektriske koke- og varmeapparater

Telefon 57 570

Bergen

Sett bøkene på plass
i «PEGA-REOLEN» fra

moderne møbler
BOLIGHUSET I LILLE ØVREGATE 4 OG 32

Telefon *33 633 - Be om brosjyrer!
Møbelforretningen med det gode utvalg

E. Knudsen & Co.

TOBAKK OG KORTEVARER

Sandviksveien 49 a — Telefon 56 090

Privat 57 106

ELEKTRISKE ARTIKLER, KJØKKENUTSTYR

I POSE OG I SEKK!

Melet som går inn over alt!
A/S HÆGGERNES VALSEMØLLE
Telefon 16 755
Tlgr.adr.: Valsemøllen - Bergen

Bergens Urforretning

Øvregt. 8

Telefon 14 820

Billige skoleur fra kr. 38.—

Har også lesebriller i + størrelser til kr. 25.—

Sanger til festlige anledninger.
Avskrivning og mangfoldiggjørelse

Alltid gode varer fra

Helleveiens Kjøttforretning

J. Hatland

Telefon 56 155

SANDVIKSFOLK vær med og støtt de averterende forretninger og bedrifter!

R. Lien — Autovekt

Michal Krohns gate 99 — Telefon 61 530

HAUKEDALS

Transport & spedisjonsforretning

Bredsgården 1

Telefon 14 227 — 19 959

S. Gøransson

TAPETSERVERKSTED - REPARASJONER

Øvre Hamburgersmug 1 - Bergen

Telefon 31 754

Alltid god fiskemat hos

Sandvikens Fiskemat

Innehaver: J. Støldal

Ekrengt. 13

Telefon 56 655

ALT I MUSIKK I

Helleveiens Fiskematforretning

Helleveien 44 — Telefon 56 424

Inneh. Reidar Utstein

Halve byen og hele Sandviken
møtes i Sparebankens hus,
vis a vis Handelshøyskolen.

Kolstad's Dagligvarer

Vi kan tilby et stort utvalg
i kolonial, melk, brød, kjøtt,
delikatesser, frukt, tobakk,
sjokolade, øl, og mineralvann etc.

Telefon 59 080

Selvbetjening — Varer sendes

LYDPOTTE-SERVICE

Vårt rasjonelle opplegg gir Dem gunstigste pris
Montering/utskiftning. - Kan foretas mens De
venter. Vennligst konferer med oss pr. telefon
for timeavtale.

O. INGEBRIGTSEN & SØNN

Elsero — Telefon 56 674

OJAKO

A. Ølfarnes

Hatleveien 1 — Telefon 33 715

(like ved Hatleberg Studenthybelhus)

ALT I DAGLIGVARER

DROPS — KONFEKT — FRUKT
TOBAKK — BRUS — SIGARETTER
SJOKOLADE — KJEKS — IS — PØLSER

Ta turen innom

SANDVIKSTORVETS ISBAR

Alt i blomster

Sandvikens Gartneri

E. Christiansen

Sandviksvei 41 — Telefon 56 691

H. Skare & Sønn

Transport

Skraphandel

Sandvikstorget

Telefon 56 827

A.s Regulator

Skipsreparasjoner og mek. verksted

Kristiansholm

Telefon *58 880

SANDVIKSFOLK vær med og støtt de avterende forretninger og bedrifter!

Martha Eldholm

Sandviksveien 49 b

Telefon 56 820

MELK — BRØD — FRUKT — GRØNNSAKER

A. Waage a.s

P. VORLAND

Nye Sandviksvei 41 — Telefon 14 302

Glass — Stentøy — Kjøkkenutstyr

Elektriske Husholdningsmaskiner

Sandviksbrød for Sandviksfolk!

Kjøp Deres brød i

Sandvikstorvets Bakeri

John Skåland

Telefon 56 563

SANDVIKSFOLK

BESØKER

Sandvikens Herrefrisørsalong

Nye Sandviksvei 73 — Telefon 58 410

Brekkes Lærhandel A.s

Nye Sandviksvei 7 — Telefon 12 615

ALT I SKOTØY

FOR ARBEIDSRUK OG FEST

A. BJØRNDAL

SKOMAKERFORRETNING

Rothaugsgt. 1 c — Telefon 15 610

Bruk fagfolk, det lønner seg

Reparerer all slags skotøy

E. Sørensen

Kolonial — Helleveien 126

Bemerk: Telefon 57 621

Axel Johannessen

Innehaver: Knut Johannessen

Telefon: Slaktehuset 56 547 — Basaren 18 733

Privat: 56 843

Mottar alle sorter levende og dødt slag

Hurtige og greie oppgjør

Halfdan L. Solberg A.s

Sandviksboder 6—7 - Telefon 58 310

TRE- OG JERNEMBALLAGE

KJEMIKALIER

Rikke Johansen

PARAPLYFORRETNING

Telefon 15 971 — Øvregaten

Vetrlidsalm. 8—10

A.S RADEK

Sandvikstorget — Telefon 56 946

M. LARSENS EFTF. A.S

Innehaver: E. Joranger

Aad Gjellesgt. 17

Telefon 56 660

Kolonial og fetevarer

LYNGSTAD KOLONIAL

Kolonial og fetevarer

Ekrengaten 15

Telefon 56 664

ALT I DAGLIGVARER

BYGGMESTER

M. SVENDAL

Kirkegaten 47 — Telefon 56 280

Vakthavende offiserer i SANDVIKSHYTTE

Vi har nå satt opp vaktliste for de 3 første månedene i 1966. Liknende liste vil komme i hvert blad. Hytten er åpen hver søndag uansett vær.

Dersom en av vaktene ikke kan møte, skal han skaffe stedfortreder.

Søndag 2. januar Terje Engevik, 1. k.sjef
« 9. « Asbjørn Moldestad, sjef
« 16. « Eivind Helland, 2. løytn.
« 23. « Rolf Throndsen, 4. løytn.

Søndag 30. januar Fredrik Halvorsen, 2. k.sjef
« 6. februar Dag Nilsen, adjutant
« 13. « Svein Tangseth, faneb.
« 20. « John Lervik, faneoff.
« 27. « Terje Engevik
« 6. mars Asbjørn Moldestad
« 13. « Eivind Helland
« 20. « Rolf Throndsen
« 27. « Fredrik Halvorsen

Rådet.

EFFEKTENE ...

Dessverre er ikke alle effektene kommet inn, og vi vil derfor be alle soldatene, slagerne og offiserene, som ikke har levert inn sitt utstyr ennå, om å levere det snarest. Det ser ut til at det er blitt en vane blandt korpsguttene å ha effektene hjemme til året etter. Dette går ikke, effektene må ettersees hvert år.

Vi ber de gutter som ikke har levert inn sine effekter om å ta mot til seg og levere dem straks. De kan leveres til Terje Engevik, Sandviksvei 38 a.

Rådet.

★ ✨ ★ ✨ ★ Julefest ★ ✨ ★ ✨ ★

Hallo korpsgutter!

Vi skal også i år avholde vår tradisjonelle julefest i Menighetshuset ved Sandvikstorg. Som dere husker, har disse julefestene alltid vært hyggelige. Vi håper at denne festen skal bli like hyggelig som de tidligere.

Vi lover at programmet skal bli førsteklasses. Vi har noen morsomme og underholdende filmer som sikkert vil få stemningen i taket. Dessuten skal vi ha en stor utlodning med forbløffende premier. På inngangsbilletten vil det bli trukket en stor fruktkurv. Vi skal selvfølgelig

gå rundt juletreet og nissefar vil komme og dele ut julepakker til alle sammen. Guttene vil også få brus og kaker, og de eldre korpsguttene vil få servert kaffe og kaker.

Korpsguttene vil få nærmere beskjed om tidspunktet for festen gjennom brevkort, som vil bli sendt i posten.

Gutten kan gjerne ta med seg søstre, brødre og venner. Utenforstående som ikke har kjente blandt korpsguttene har også adgang. Vel møtt!

Rådet.